

Una experiència única i solidària a l'Índia

El 2 de gener de 2005, juntament amb els amics de l'AFOCC (Associació pel Foment de la Cultura i la Comunicació) de Cardedeu, vaig tenir el goig d'inaugurar l'Escola de Cardedeu, situada al poble de Rachanapalli, a la regió d'Anantapur, a l'Índia. Aquesta escola és possible gràcies a la gestió dels socis de l'AFOCC amb les seves aportacions econòmiques i les del Consell Municipal de Cooperació i Solidaritat de Cardedeu.

Gràcies a la inauguració de l'escola he pogut conèixer Vicenç Ferrer i la seva organització. En Vicenç és una persona carismàtica que impressiona per la seva claredat d'idees i pragmatisme. Un exemple n'és la manca de signes religiosos en tota la fundació, admirable canvi tenint en compte els seus orígens jesuïtics. Ell ens va dir que primer cal aconseguir cobrir les necessitats bàsiques: alimentació, educació i sanitat (quin exemple pels bisbes que encara es discuteixen pel preservatiu!). Aquesta fermesa en les idees contrasta amb la seva aparença fràgil, la seva veu apagada. La seva figura inspira confiança, he vist els *dalits* (la casta dels intocables) besar-li els peus en senyal d'agraïment i una cooperant començar a plorar mentre li explicava la mort del seu pare. Ens va dir que la felicitat és fer feliços als altres. Dono testimoni que la seva organització és un model d'eficiència.

La Fundació Vicente Ferrer és una organització no governamental compromesa amb el desenvolupament d'una de les zones més necessitades de l'Índia, Anantapur, i del conjunt de les comunitats més pobres dins el sistema de castes indi, els *dalits*.

Vicenç Ferrer porta més de 50 anys treballant pels més desafavorits i ha aconseguit un model exemplar en el marc de la cooperació internacional. En l'actualitat la seva organització està formada per 1.800 persones; arriba a 1.500 pobles, que s'organitzen en subgrups de 50 pobles, els quals són atesos per equips especialitzats i preparats per abordar programes d'emergència i de desenvolupament. La proximitat en la gent i el fet que el 99% dels integrants

El Dr. Fitó amb els infants del poble

El Dr. Fitó i membres de l'AFOCC de Cardedeu, en la seva visita a l'Índia

dels equips siguin naturals d'Anantapur aconsegueix una relació de confiança i complicitat.

Els programes de desenvolupament són: Educació, Sanitat, Habitatge, Incapacitats, Dona i Ecologia. Avui, més de 2 milions de persones tenen accés a una assistència sanitària digna i a l'aigua potable. Hi ha quatre hospitals especialitzats; un centre de planificació familiar on es fan 80 lligadures de trompes diàries; s'han format centenars d'auxiliars sanitaris locals que, juntament amb les infermeres i els metges rurals, formen una xarxa d'assistència primària d'una gran eficiència. Vicenç Ferrer espera en 4-5 anys poder fer desaparèixer la pobresa a Anantapur, la segona zona més seca de l'Índia i amb una població aproximada de 4 milions de persones.

Diferents formes de col·laboració

Tota aquesta gran tasca no seria possible sense el finançament que arriba per les diferents formes de col·laboració:

L'apadrinament d'un nen: amb l'aportació de 18 euros al mes i amb la qual veus la millora de la comunitat a través dels ulls d'un nen assignat, amb qui pots intercanviar cartes i fotos, a més de visitar i conèixer la seva família.

Soci col·laborador: establint unes aportacions periòdiques per al desenvolupament d'un programa concret.

Projecte Dona a Dona: vol potenciar lligams d'unió entre persones de Catalunya i l'Índia. Cada persona es compromet a contribuir amb 6 euros mensuals durant 5 anys. Les índies poden disposar de microcrèdits, tenir una llibreta d'estalvis i participar en un fons de salut comunitària al qual poden accedir en cas de malaltia greu.

Comerç solidari: es poden comprar productes d'artesanía.

Des d'aquestes línies vull animar tots els companys de l'Hospital General de Granollers perquè coneguin la Fundació Vicente Ferrer de prop. Si podeu, visiteu-la a Anantapur, tots hi són ben rebuts, podreu compartir els somriures, les mirades i comprovar com els *dalits* ens obren la casa i el cor. D'aquest intercanvi no se sap qui en surt més beneficiat. L'agraïment ens agermana i és com una llavor sembrada en el cor humà que ha de créixer al llarg de tota la nostra existència.

Ramon Fitó Morató